

Nieuwe regeling in zake belastingrechtspraak
(Wet administratieve rechtspraak belastingzaken)

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET

No. 8

(De vroegere stukken zijn gedrukt in de zitting
1954—1955)

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben dat het wenselijk is nieuwe regelen omtrent rechtspraak in belastingzaken te geven;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1. Deze wet geldt uitsluitend inzake beroepen in belastingzaken, waarover de gerechtshoven in eerste aanleg en in het hoogste ressort, behoudens de voorziening in cassatie, oordelen.

Artikel 2. 1. Waar in deze wet gesproken wordt van de voorzitter wordt, voor zover niet anders blijkt, daaronder verstaan de voorzitter van een meervoudige belastingkamer van het gerechtshof.

2. Waar in deze wet gesproken wordt van de belanghebbende wordt daaronder verstaan degene door of namens wie het beroepschrift bij het gerechtshof is ingediend.

3. Een minderjarige, een onder curatele gestelde en iemand die in staat van faillissement is verklaard, of wiens vermogen onder bewind is gesteld, kunnen worden vertegenwoordigd door hun wettelijke vertegenwoordiger, curator en bewindvoerder.

4. Bij overlijden van de belanghebbende treden zijn rechtverkliggenden onder algemene titel in zijn plaats. De rechtverkliggenden onder algemene titel kunnen worden vertegenwoordigd hetzij door een hunner, hetzij door de executeur-testamentair of de bewindvoerder over de nalatenschap.

5. Wordt de belanghebbende vertegenwoordigd, dan kunnen voor hem bestemde stukken aan de vertegenwoordiger worden gericht.

6. In beroep- en verzoegschriften moet hij, die niet binnen het Rijk een vaste woonplaats of plaats van vestiging heeft, domicilie kiezen binnen het Rijk.

7. De verzending van ingevolge deze wet van het gerechtshof of de Hoge Raad uitgaande stukken geschiedt bij aangekend schrijven.

Artikel 3. Het gerechtshof beslist, behoudens het bepaalde in de artikelen 4 en 25, in enkelvoudige kamers.

Artikel 4. 1. De oudste in rang van de voorzitters van de meervoudige belastingkamers bij een gerechtshof regelt de verdeling van de werkzaamheden over die kamers.

2. De voorzitter van een meervoudige belastingkamer regelt de verdeling van de werkzaamheden over de enkelvoudige kamers.

3. Indien de voorzitter de zaak niet vatbaar acht voor afdoening door een enkelvoudige kamer, wijst hij voor de behandeling van de zaak de meervoudige kamer aan.

4. De voorzitter is bevoegd een reeds door een enkelvoudige kamer in behandeling genomen zaak op voordracht van die kamer te verwijzen naar een andere enkelvoudige kamer.

5. Een enkelvoudige kamer kan een reeds door haar in behandeling genomen zaak naar de meervoudige kamer verwijzen.

6. Een enkelvoudige kamer verwijst de zaak naar de meervoudige kamer, indien de in artikel 8 bedoelde ambtenaar dan wel de belanghebbende ten minste vijf dagen voor de voor de behandeling der zaak vastgestelde dag schriftelijk bezwaar inbrengt tegen afdoening door een enkelvoudige kamer.

Artikel 5. 1. Ten behoeve van de Staat wordt van de belanghebbende, die beroep in cassatie instelt, door de griffier van de Hoge Raad een griffierecht geheven van tien gulden.

2. Onvermogensden zijn van het betalen van griffierecht vrijgesteld. De voorzitter van de kamer, die de zaak in behandeling neemt, beslist over het geldelijk onvermogen van de belanghebbende.

3. Het beroep in cassatie is niet-ontvankelijk, indien het verschuldigde griffierecht, zo nodig na aanmaning, niet is voldaan.

4. Voor het verstrekken van afschriften en van uittreksels uit arresten, uitspraken, registers of andere stukken van de Hoge Raad of het gerechtshof, al of niet voor afschrift of uittreksel getekend, ten behoeve van personen of instellingen, die geen partij zijn geweest, vindt het Tarief van justiekosten en salarissen in burgerlijke zaken overeenkomstige toepassing. Zodanige verstrekking geschiedt met machtiging van de voorzitter van de kamer, of van het lid van de enkelvoudige kamer, die de zaak heeft behandeld, waarop het gevraagde afschrift of uittreksel betrekking heeft.

HOOFDSTUK II

Behandeling van het beroep

Artikel 6. 1. Indien een beroepschrift volgens de eisen van de wet niet volledig is, of indien een beroepschrift is gericht tegen meer dan één aanslag, niet voorkomende op hetzelfde aanslagbiljet dan wel tegen meer dan één uitspraak of ander besluit, wijst de voorzitter de belanghebbende op het gepleegde verzuim en nodigt hem uit dit binnen een bepaalde termijn te herstellen. Deze termijn kan op verzoek van de belanghebbende door de voorzitter worden verlengd.

2. Is het beroepschrift ingediend bij een onbevoegd gerechtshof, dan zendt de voorzitter het onverwijld aan het bevoegde gerechtshof. Het beroepschrift wordt geacht bij dat gerechtshof te zijn ingediend op de dag, waarop het bij eerstbedoeld gerechtshof is ingekomen.

Artikel 7. De belanghebbende die niet binnen de door de voorzitter ingevolge artikel 6, lid 1, bepaalde termijn het door hem gepleegde verzuim heeft hersteld, kan in zijn beroep niet-ontvankelijk worden verklaard.

Artikel 8. 1. De griffier van het gerechtshof zendt binnen een week na ontvangst van het beroepschrift of, indien artikel 6, lid 1, toepassing heeft gevonden, binnen een week na afloop van de bepaalde termijn, een voor eensluidend getekend afschrift van het beroepschrift aan de ambtenaar, die de aanslag heeft opgelegd, de uitspraak heeft gedaan of enig ander besluit heeft genomen, waartegen het beroep is gericht.

2. Indien bij toepassing van artikel 6, lid 1, het verzuim niet binnen de bepaalde termijn is hersteld, doet de griffier hiervan bij de toezending van het afschrift van het beroepschrift mededeling aan de ambtenaar, bedoeld in het voorgaande lid.

3. De ambtenaar kan binnen een maand na ontvangst van het afschrift van het beroepschrift een ondertekend verzoogschrift aan het gerechtshof zenden en daarbij de stukken overleggen welke hij dienstig acht. Van het verzoogschrift en van de daarbij overgelegde stukken wordt een afschrift bijgevoegd. De termijn van inzending kan door de voorzitter worden verlengd.

4. Binnen een week nadat het verzoogschrift is ingekomen, zendt de griffier het door hem voor eensluidend getekende afschrift daarvan en van de daarbij overgelegde stukken aan de belanghebbende.

Artikel 9. 1. Op grond van bijzondere omstandigheden kan de voorzitter de belanghebbende toestaan binnen een maand na de verzending van het afschrift van het verzoogschrift een conclusie van repliek in te zenden, onder bijvoeging van een afschrift.

2. De griffier zendt binnen een week nadat de conclusie van repliek is ingekomen het door hem voor eensluidend getekende afschrift daarvan aan de in artikel 8 bedoelde ambtenaar.

3. De ambtenaar kan binnen een maand na de ontvangst van het in het vorige lid bedoelde afschrift een conclusie van dupliek inzenden, onder bijvoeging van een afschrift.

4. De griffier zendt binnen een week nadat de conclusie van dupliek is ingekomen het door hem voor eensluidend getekende afschrift daarvan aan de belanghebbende.

5. Op grond van bijzondere omstandigheden kan de voorzitter de in lid 1 en in lid 3 bedoelde termijnen op verzoek verlengen of verkorten.

Artikel 10. Nadat de schrifturen gewisseld zijn of nadat de voor het indienen van een schriftuur gestelde termijn is verstreken zonder dat dit is ingediend, dan wel nadat de in artikel 8 bedoelde ambtenaar of de belanghebbende heeft doen weten van het indienen van een schriftuur af te zien, wijst de voorzitter de kamer aan, welke de zaak zal behandelen.

Artikel 11. 1. De kamer, welke de zaak zal behandelen, stelt zo spoedig mogelijk dag en uur daarvoor vast.

2. De griffier geeft de belanghebbende en de in artikel 8 bedoelde ambtenaar kennis van dag en uur van behandeling.

3. Oproeping en mededeling worden schriftelijk ten minste tien dagen vóór de in het eerste lid bedoelde dag verzonden.

4. Indien de voorzitter voor de behandeling der zaak een enkelvoudige kamer heeft aangewezen, maakt de griffier de belanghebbende en de in artikel 8 bedoelde ambtenaar bij de in het tweede lid bedoelde mededeling tevens opmerkzaam op het bepaalde in het zesde lid van artikel 4.

5. Wordt een zaak naar een andere kamer verwezen, dan is het bepaalde in het eerste tot en met het derde lid van dit artikel weder van toepassing.

Artikel 12. Bij toepassing van het bepaalde in lid 4 of lid 5 van artikel 4 wordt zo spoedig mogelijk dag en uur voor de verdere behandeling van de zaak vastgesteld.

Artikel 13. 1. De belanghebbende kan zich door een gemachtigde doen vertegenwoordigen. Het gerechtshof kan de vertegenwoordiging door een bepaalde gemachtigde bij met redenen omklede beschikking weigeren. Het gerechtshof heeft het recht te vorderen, dat de belanghebbende zijn gemachtigde vergezelt.

2. Zowel de belanghebbende als zijn gemachtigde en de ambtenaar kunnen zich doen bijstaan. Het gerechtshof kan de bijstand door bepaalde personen, die niet zijn advocaat of procureur bij met redenen omklede beschikking weigeren.

3. In geval het gerechtshof de vertegenwoordiging of de bijstand door een bepaalde persoon weigert, wordt de zaak geschorst of verdaagd totdat de betrokken partij in de gelegenheid is geweest in de vertegenwoordiging of in de bijstand te voorzien. De betrokken partij wordt door de griffier van de

verdaging en van de reden van weigering schriftelijk in kennis gesteld. Indien de verdaging geschiedt voor onbepaalde tijd, vindt artikel 11, leden 1, 2, 3 en 5, overeenkomstige toepassing.

Artikel 14. 1. Het gerechtshof is bevoegd om, alvorens uitspraak te doen:

1°. partijen nader tezamen op te roepen tot het verstrekken van inlichtingen;

2°. schriftelijk inlichtingen in te winnen bij een van de partijen of bij een derde. Aan de wederpartij, onderscheidenlijk aan partijen, wordt alsdan van de gevoerde briefwisseling afschrift toegezonden of inzage verstrekt. Daarbij wordt haar de gelegenheid geboden om binnen een bepaalde termijn van ten minste vijf dagen schriftelijk van haar gevoelen te doen blijken. De termijn kan op verzoek van de betrokken partij door het gerechtshof worden verlengd. Indien een partij van de haar geboden gelegenheid gebruik maakt, wordt haar schriftelijke uiteenzetting in afschrift toegezonden of ter inzage verstrekt aan de wederpartij.

2. Indien een van de partijen verzoekt dat van enige mondelinge verklaring proces-verbaal zal worden opgemaakt, wordt daaraan, voorzover de verklaring redelijke grenzen niet overschrijdt, zoveel mogelijk voldaan. De griffier leest de daartoe door hem gehouden aantekening voor; acht een van de partijen de verklaring niet voldoende weergegeven, dan beslist het gerechtshof.

3. Het gerechtshof zal bij de beslissing der zaak met het niet verschijnen van belanghebbende op een vordering, als bedoeld in artikel 13, eerste lid, of met een weigering door één der partijen om de in het eerste lid bedoelde inlichtingen te verstrekken, zodanig rekening houden als het zal menen te behoren.

Artikel 15. 1. Het gerechtshof is bevoegd getuigen te horen, alsmede deskundigen te raadplegen of voor de inzage van boeken en bescheiden aan te wijzen. De oproeping van een getuige of deskundige geschiedt schriftelijk op een termijn van ten minste vijf dagen. De aanwijzing van een deskundige geldt in het algemeen dan wel voor een bepaald geval.

2. Ieder die als getuige of deskundige is opgeroepen is verplicht aan deze oproeping gehoor te geven en getuigenis af te leggen of zijn diensten als deskundige te verlenen. Het gerechtshof kan bevelen, dat getuigen en deskundigen, die, hoewel wettelijk opgeroepen, niet zijn verschenen, door de openbare macht voor hem worden gebracht.

3. Van het geven van inlichtingen op de voet van artikel 14, eerste lid, onder 2°, van het geven van getuigenis of van het beantwoorden van bepaalde vragen kunnen zich verschonen:

a. bloed- en aanverwanten in de rechte lijn, die in de zijlijn tot de tweede graad ingesloten, alsmede de echtgenoot en de vroegere echtgenoot van de belanghebbende;

b. al degenen, die uit hoofde van hun stand, beroep of wettige betrekking tot geheimhouding verplicht zijn, doch alleen en bij uitsluiting nopens hetgeen, waarvan de wetenschap aan hen als zodanig is toevertrouwd.

4. De getuige wordt beëdigd dat hij de gehele waarheid en niets dan de waarheid zal zeggen, de deskundige dat hij zijn taak naar zijn geweten zal vervullen. Van de beëdiging wordt proces-verbaal opgemaakt.

5. Partijen worden in de gelegenheid gesteld door tussenkomst van de voorzitter van de meervoudige kamer of het lid van de enkelvoudige kamer, welke de zaak behandelt, ter zake dienende vragen tot elkander en tot de getuigen te richten. Van de verklaring van getuigen wordt proces-verbaal opgemaakt, dat na voorlezing door deze wordt getekend.

6. De deskundigen brengen een schriftelijk verslag uit, dat aan beide partijen in afschrift toegezonden of ter inzage wordt verstrekt. Partijen worden in de gelegenheid gesteld binnen een bepaalde termijn van tenminste vijf dagen schriftelijk van haar

gevoelen te doen blijken. De termijn kan op verzoek van de betrokken partij door het gerechtshof worden verlengd. Indien een partij van de haar geboden gelegenheid gebruik maakt, wordt haar schriftelijke uiteenzetting in afschrift toegezonden of ter inzage verstrekt aan de wederpartij.

7. Aan de getuigen en deskundigen wordt ten laste van het Rijk een vergoeding toegekend volgens door Ons te stellen regelen.

Artikel 16. Indien het gerechtshof heeft gebruik gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld bij artikel 14, eerste lid, sub 2°, of van de bevoegdheid tot het raadplegen van deskundigen, worden partijen, nadat zij van elkanders schrifturen hebben kunnen kennis nemen, opnieuw in de gelegenheid gesteld haar standpunt mondeling toe te lichten, mits zij zulks schriftelijk hebben verzocht binnen vijf dagen of binnen een door het gerechtshof vastgestelde, voor beiden gelijke langere termijn. Artikel 11, leden 1, 2, 3 en 5, vindt overeenkomstige toepassing.

Artikel 17. 1. De uitspraak van het gerechtshof is met redenen omkleed. Zij vermeldt wanneer en door wie zij is vastgesteld en wordt door het lid van de enkelvoudige kamer of door de voorzitter, alsmede door de griffier, ondertekend.

2. Indien de voorzitter zich in de onmogelijkheid bevindt om de uitspraak te ondertekenen, wordt zulks verricht door een van de leden of plaatsvervangende leden, die over de zaak gezeten hebben. Indien het lid van de enkelvoudige kamer of het plaatsvervangende lid, dat over de zaak geoordeeld heeft, buiten staat is om de uitspraak te ondertekenen, geschiedt zulks, in het eerste geval door een plaatsvervanger en, in het tweede geval, door het lid der enkelvoudige kamer of een andere plaatsvervanger. Indien de griffier verhinderd is de uitspraak te ondertekenen wordt daarvan op de uitspraak melding gemaakt.

3. Afschrift van de uitspraak wordt door de griffier onder mededeling van het bepaalde in artikel 20 gelijktijdig aan de belanghebbende en aan de in artikel 8 bedoelde ambtenaar gezonden.

4. Nadat de uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan, zendt de griffier de door partijen overgelegde stukken onverwijld aan deze terug.

Artikel 18. De behandeling en de beslissing der zaak vindt plaats in raadkamer.

HOOFDSTUK III

Beroep in cassatie

Artikel 19. Partijen, die beroep in cassatie kunnen instellen zijn de belanghebbende, alsmede Onze Minister van Financiën, of, indien de uitspraak betrekking heeft op een plaatselijke belasting, hij die door of krachtens de Gemeentewet tot het instellen van dat beroep is aangewezen.

Artikel 20. 1. Het beroep in cassatie wordt ingesteld door binnen een maand, nadat het afschrift der uitspraak van het gerechtshof volgens artikel 17 ter post is bezorgd, een beroepschrift in cassatie aan het gerechtshof in te zenden. Het beroepschrift wordt door de partij of haar gemachtigde ondertekend.

2. Een afschrift van het beroepschrift in cassatie en een afschrift van de aangevallen uitspraak worden daarbij overgelegd.

3. Het beroepschrift kan slechts tegen één uitspraak zijn gericht. Is het beroepschrift gericht tegen meer dan één uitspraak, dan stelt de griffier van het gerechtshof degene, die het ingezonden heeft, in de gelegenheid het binnen een maand te vervangen door zoveel beroepschriften als er uitspraken zijn. Wordt van deze gelegenheid gebruik gemaakt, dan worden de nieuwe beroepschriften geacht op dezelfde dag als het oorspronkelijke beroepschrift bij het gerechtshof te zijn ingediend.

Artikel 21. 1. Indien het beroepschrift verkeerdelijk bij de Hoge Raad of bij een onbevoegd gerechtshof is ingediend, zendt de griffier van de Hoge Raad of de griffier van het onbevoegde gerechtshof het onverwijld aan het bevoegde gerechtshof. Het beroepschrift wordt geacht bij dat gerechtshof te zijn ingediend op de dag, waarop het bij de Hoge Raad of bij het onbevoegde gerechtshof is ingekomen.

2. Nadat de termijn voor het instellen van beroep in cassatie is verstreken, zendt de griffier van het gerechtshof het ingekomen beroepschrift met de tot uitspraak betrekking hebbende stukken, welke onder hem mochten berusten, en na bijvoeging van de bij artikel 20 bedoelde afschriften, onverwijld ter griffie van de Hoge Raad in.

Artikel 21. 1. De griffier van de Hoge Raad zendt het door hem voor eensluidend getekende afschrift van het beroepschrift onverwijld aan degene, die mede tot het instellen van beroep in cassatie gerechtigd was.

2. Deze of zijn gemachtigde kan binnen een maand nadat het afschrift ter post is bezorgd, bij de Hoge Raad een ondertekend verzoekschrift indienen. Een afschrift van het verzoekschrift wordt daarbij overgelegd.

3. De griffier van de Hoge Raad zendt het door hem voor eensluidend getekende afschrift van het verzoekschrift onverwijld aan de partij, die beroep in cassatie heeft ingesteld.

Artikel 23. 1. Indien, hetzij in het beroepschrift, hetzij in het verzoekschrift, hetzij nadien door degene, die beroep in cassatie heeft ingesteld, binnen veertien dagen nadat het afschrift van het verzoekschrift ter post is bezorgd, schriftelijk is verzocht de zaak mondeling te mogen toelichten, bepaalt de voorzitter van de kamer, die de zaak in behandeling neemt, dag en uur, waarop de zaak door de advocaten van partijen in raadkamer zal kunnen worden bepleit.

2. De griffier stelt beide partijen of de door hen aangewezen advocaten ten minste tien dagen te voren hiermede in kennis.

Artikel 24. 1. Na afloop van de pleidooien of, indien deze niet zijn verzocht, na indiening van de schrifturen door partijen, stelt de griffier, indien de procureur-generaal bij de Hoge Raad de wens om te worden gehoord te kennen heeft gegeven, alle stukken in diens handen.

2. De procureur-generaal brengt zijn schriftelijke conclusie ter kennis van de Hoge Raad.

3. De Hoge Raad beslist in raadkamer.

4. Afschrift van het arrest wordt door de griffier gezonden aan degenen die tot het instellen van beroep in cassatie gerechtigd waren.

Artikel 25. Wanneer de Hoge Raad, hetzij op de in het beroepschrift aangevoerde, hetzij op andere gronden, de uitspraak van het gerechtshof vernietigt, beslist hij bij hetzelfde arrest de hoofdzaak, zoals het gerechtshof, hetwelk de vernietigde uitspraak heeft gedaan, had behoren te doen. Indien de beslissing van de hoofdzaak afhangt van feiten, welke bij de vroegere behandeling niet zijn komen vast te staan, verwijst de Hoge Raad, tenzij het punten van ondergeschikte aard betreft, het geding naar het gerechtshof, welks uitspraak is vernietigd, dan wel naar een ander gerechtshof, ter verdere behandeling en beslissing van de zaak in meervoudige kamer met inachtneming van het arrest van de Hoge Raad.

Artikel 26. 1. In geval van verwijzing zendt de griffier van de Hoge Raad de stukken benevens een afschrift van het arrest onverwijld aan het gerechtshof, waarheen de zaak verwezen is.

2. Indien het arrest geen verwijzing inhoudt, zendt de griffier de door partijen overgelegde stukken onverwijld aan deze terug.

HOOFDSTUK IV

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 27. Na artikel 70 van de Wet op de Rechterlijke Organisatie en het Beleid der Justitie wordt een artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 71

Door onze Minister van Justitie worden bij elk gerechtshof overeenkomstig door Ons te stellen regels een of meer meervoudige en een of meer uit één lid bestaande (enkelvoudige) kamers onder de benaming van belastingkamers ingesteld en samengesteld welke in eerste aanleg en in het hoogste ressort, behoudens voorziening in cassatie, bij uitsluiting zijn belast met de behandeling van beroepen in belastingzaken. De belastingkamers kunnen elders dan in de hoofdplaats van het ressort van het gerechtshof zitting houden.

Rijksambtenaren ressorterende onder het Departement van Financiën en burgemeesters, die zijn benoemd tot raadsheer-plaatsvervanger in een gerechtshof, worden niet aangewezen tot lid of plaatsvervangend lid van een belastingkamer.”

Artikel 28. 1. Voor de eerste maal, dat benoeming van leden van de gerechtshoven ter bezetting van de belastingkamers zal plaats vinden, maakt, in afwijking van artikel 63 van de Wet op de Rechterlijke Organisatie en het Beleid der Justitie, de Hoge Raad, de procureur-generaal daaronder begrepen, lijsten van aanbeveling op, welke aan Ons worden aangeboden, om daarop zodanig acht te slaan als Wij dienstig zullen oordelen.

2. In afwijking van artikel 64 van de Wet op de Rechterlijke Organisatie en het Beleid der Justitie kunnen gedurende een tijdvak van 10 jaar na de dag, waarop deze wet in werking treedt, mede tot vice-president, raadsheer of raadsheer-plaatsvervanger worden benoemd zij die de hoedanigheid van candidaat-notaris bezitten, dan wel met goed gevolg het examen in de belastingwetenschappen aan de Rijksbelastingacademie of een daarmee gelijk gesteld examen hebben afgelegd. Wij kunnen, indien zulks in het belang van een goede rechtspraak in belastingzaken vereist is, deze termijn met ten hoogste vijf jaren verlengen.

3. Zij, die gedurende het in of krachtens het voorgaande lid bedoelde tijdvak zijn benoemd tot raadsheer of raadsheer-plaatsvervanger en niet de graad of hoedanigheid als bedoeld in artikel 64 van de Wet op de Rechterlijke Organisatie en het Beleid der Justitie bezitten, kunnen ook na dat tijdvak tot vice-president worden benoemd.

4. De in het tweede en derde lid bedoelde vice-presidenten, raadsheren en raadsheren-plaatsvervangers kunnen uitsluitend zitting hebben in een belastingkamer.

Artikel 29. In artikel 2, onder *a*, van de wet van 18 December 1947, *Stb.* H 430, tot vaststelling van een nieuwe regeling van de samenstelling van de Hoge Raad, de gerechtshoven, de arrondissements-rechtbanken en de kantongerechten en van de bezoldiging der rechterlijke ambtenaren wordt in plaats van „3 vice-presidenten” gelezen „5 vice-presidenten” en in plaats van „16 raadsheren” wordt gelezen „20 raadsheren”; in artikel 2, onder *b*, van die wet wordt in plaats van „2 vice-presidenten” gelezen „3 vice-presidenten” en in plaats van „8 raadsheren” wordt gelezen „10 raadsheren”.

Artikel 30. Artikel 299, derde tot en met zesde lid, van de Gemeentewet wordt vervangen door:

„De belanghebbende kan binnen een maand, nadat de mededeling ingevolge het vorige lid ter post is bezorgd of tegen ontvangstbewijs is uitgereikt, in beroep komen bij het gerechtshof, tot welks rechtsgebied de gemeente behoort.

Het bepaalde in het derde lid is mede van toepassing op beslissingen van de raad of van burgemeester en wethouders betreffende gehele of gedeeltelijke ontheffing van de aanslag.

In geval van beroep krachtens het derde of vierde lid wordt de burgemeester beschouwd als de ambtenaar bedoeld in hoofdstuk II van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

Het in artikel 19 dier wet bedoelde beroep in cassatie wordt in dat geval door hem ingesteld."

Artikel 31. In de wet van 26 Mei 1870, *Stb.* 82, betrekkelijk de grondbelasting worden de volgende wijzigingen gebracht:

A

In artikel 11, eerste lid, wordt tussen „worden” en „geschat” ingevoegd: „ambtshalve dan wel op schriftelijk verzoek van de belanghebbende”.

B

In artikel 15, eerste lid, wordt de punt aan het slot vervangen door: „dan wel van de afwijzende beslissing op het bij artikel 9, tweede lid, of artikel 11, eerste lid, bedoelde verzoek.”.

C

De artikelen 16 tot en met 20 worden vervangen door de volgende artikelen:

„Artikel 16

De belanghebbende kan binnen twee maanden nadat de kennisgeving, bedoeld in artikel 15, eerste lid, is verzonden of tegen ontvangstbewijs is uitgereikt, in een bezwaarschrift, gericht tot de rijksambtenaar, die de kennisgeving heeft gedaan, vorderen:

1°. hermeting of herschatting dan wel vernietiging van een schatting, in strijd met de wet verricht;

2°. hermeting, indien het bij artikel 9, tweede lid, bedoelde verzoek is afgewezen;

3°. schatting, indien het bij artikel 11, eerste lid, bedoelde verzoek is afgewezen.

Artikel 17

Het polder- of waterschapsbestuur, dat bezwaar heeft tegen het bedrag der kosten, in artikel 13 bedoeld, kan binnen twee maanden, nadat de kennisgeving, bedoeld in artikel 15, tweede lid, is verzonden of tegen ontvangstbewijs is uitgereikt, een bezwaarschrift indienen bij de rijksambtenaar, die de kennisgeving heeft gedaan.

Artikel 18

De uitspraak op het bezwaarschrift is met redenen omkleed, indien het bezwaar geheel of gedeeltelijk wordt afgewezen. Afschrift van de uitspraak wordt aan de belanghebbende gezonden bij aangetekende brief of uitgereikt tegen gedagtekend ontvangstbewijs.

Artikel 19

Hij die bezwaar heeft tegen de uitspraak in artikel 18 vermeld, kan binnen een maand, nadat het afschrift is verzonden of tegen ontvangstbewijs is uitgereikt, in beroep komen bij het gerechtshof, binnen welks rechtsgebied de eigendommen of het grootste gedeelte daarvan zijn gelegen.

Artikel 20

Het beroep wordt ingesteld door indiening van een met redenen omkleed beroepschrift. Een afschrift van de uitspraak, waartegen het beroep is gericht, wordt daarbij overgelegd.”.

D

Artikel 21, eerste lid, wordt gelezen:

„Indien het gerechtshof voor de hermeting of de herziening der schatting één of meer deskundigen raadpleegt, worden de kosten van hun verslag in de uitspraak vastgesteld.”.

In artikel 21, tweede lid, vervalt „ingevolge artikel 17”.

E

Artikel 23, derde en vierde lid, wordt gelezen:

„De belanghebbende, die bezwaar heeft tegen de verbetering, kan binnen twee maanden, nadat de kennisgeving, bedoeld in artikel 15, eerste lid, is verzonden of tegen ontvangstbewijs is uitgereikt, een bezwaarschrift indienen bij de rijksambtenaar, die de kennisgeving heeft gedaan.

De artikelen 18—20 vinden overeenkomstige toepassing.”.

F

Artikel 39 wordt gelezen:

„De burgemeester zendt de aangifte binnen een maand aan de daarbij betrokken rijksambtenaar.

De rijksambtenaar beslist op de aangifte.

Een kennisgeving van de beslissing wordt aan de belanghebbende gezonden bij aangetekende brief of uitgereikt tegen gedagtekend ontvangstbewijs.

De belanghebbende die bezwaar heeft tegen de beslissing, kan binnen twee maanden, nadat de kennisgeving is verzonden of tegen ontvangstbewijs is uitgereikt, een bezwaarschrift indienen bij de rijksambtenaar, die de kennisgeving heeft gedaan.

De artikelen 18—20 vinden overeenkomstige toepassing.”.

G

In artikel 40, eerste en tweede lid, wordt „uitspraak” vervangen door „beslissing”.

H

In artikel 41 vervalt „, na Gedeputeerde Staten te hebben gehoord.”.

I

Artikel 44 wordt gelezen:

„De belanghebbende die bezwaar heeft omtrent de onderwerpen, in artikel 43 vermeld, kan binnen twee maanden, nadat de kennisgeving, in dat artikel bedoeld, is verzonden of tegen ontvangstbewijs is uitgereikt, een bezwaarschrift indienen bij de rijksambtenaar, die de kennisgeving heeft gedaan.

De artikelen 18—20 vinden overeenkomstige toepassing.”.

J

Artikel 51 wordt gelezen:

„De aangeslagene kan, indien hij de aanslag in strijd acht met de wet, binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet een bezwaarschrift indienen bij de rijksambtenaar, die de aanslag heeft vastgesteld.

De artikelen 18—20 vinden overeenkomstige toepassing.”.

K

Artikel 54 wordt gelezen:

„Ter verkrijging van teruggave, ontheffing of vermindering in de twee vorige artikelen bedoeld, moet de belanghebbende, voor de teruggave, binnen twee maanden na het einde van het in artikel 52 bedoelde tijdvak, en voor de ontheffing of vermindering, ten tijde dat het verlies van opbrengst of van genot kan worden opgenomen en begroot, een verzoekschrift indienen bij de rijksambtenaar, die de aanslag heeft vastgesteld.

Een kennisgeving van de beslissing op het verzoekschrift wordt aan de belanghebbende gezonden bij aangetekende brief of uitgereikt tegen gedagtekend ontvangstbewijs.

De belanghebbende die bezwaar heeft tegen de beslissing, kan binnen twee maanden, nadat de kennisgeving is verzonden of tegen ontvangstbewijs is uitgereikt, een bezwaarschrift indienen bij de rijksambtenaar, die de kennisgeving heeft gedaan.

De artikelen 18—20 zijn van overeenkomstige toepassing.”.

L

Artikel 55 vervalt.

Artikel 32. Artikel 81 van de Jachtwet 1923 wordt gelezen:

„Ten aanzien van bezwaren tegen de vordering van jachtrente gelden dezelfde regelen als welke ten aanzien van de grondbelasting zijn vastgesteld.”.

Artikel 33. Artikel 97 van de Ruilverkavelingswet 1938 wordt gelezen:

„Ten aanzien van bezwaren tegen de vordering van ruilverkavelingsrente gelden dezelfde regelen als welke ten aanzien van de grondbelasting zijn vastgesteld.”

Artikel 34. Artikel 102 van de Herverkavelingswet Walcheren 1947 wordt gelezen:

„Ten aanzien van bezwaren tegen de vordering van herverkavelingsrente gelden dezelfde regelen als welke ten aanzien van de grondbelasting zijn vastgesteld.”

Artikel 35. Artikel 16 van de Tiendwet 1907 wordt gelezen:

„Ten aanzien van bezwaren tegen de vordering van tiendrente gelden dezelfde regelen als welke ten aanzien van de grondbelasting zijn vastgesteld.”

Artikel 36. Artikel 4 van de wet van 29 April 1925, *Stb.* 171, tot bevordering van de richtige heffing der directe belastingen wordt gelezen:

„Binnen een maand, nadat de mededeling, bedoeld in artikel 1, laatste lid, of de beschikking op een vraag, bedoeld in artikel 3, is verzonden, kan de belanghebbende in beroep komen bij het gerechtshof, binnen welks rechtsgebied de gemeente van aanslag is gelegen.

Het beroep op het gerechtshof wordt ingesteld door indiening van een met redenen omkleed beroepschrift. Een afschrift van het besluit of de beschikking, waartegen het beroep is gericht, wordt daarbij overgelegd.

Artikel 1, eerste lid, wordt alleen toegepast, indien aan het gerechtshof overtuigend wordt aangetoond, dat de rechtshandeling voldoet aan de voor die toepassing gestelde voorwaarden.

Die toepassing blijft in elk geval achterwege, zolang de in het eerste lid bedoelde termijn van beroep niet is verstreken of op het beroepschrift nog niet is beslist.

Indien beroep niet is ingesteld of het beroep is verworpen, kan een aanslag niet bestreden worden met het bezwaar, dat artikel 1, eerste lid, geen toepassing had mogen vinden.

Reeds vastgestelde aanslagen kunnen gedurende een jaar nadat de einduitspraak op het beroepschrift kracht van gewijsde heeft gekregen met inachtneming van die uitspraak worden herzien, onverschillig of de termijn voor navordering al dan niet is verstreken. De herziening wordt als een aanslag beschouwd.”

Artikel 37. In de wet van 22 Mei 1845, *Stb.* 22, worden de volgende wijzigingen gebracht:

A

Artikel 5, derde lid, wordt vervangen door:

„Dat bevelschrift heeft dezelfde kracht als het kohier; hij, die zich met zijn daarin voorkomende aanslag bezwaard mocht achten, kan daartegen binnen een maand, nadat het bevelschrift bij aangetekende brief is verzonden of tegen gedagtekend ontvangstbewijs is uitgereikt, een beroepschrift indienen bij het gerechtshof, binnen welks rechtsgebied de gemeente van aanslag is gelegen.”

B

Artikel 19, tweede en derde lid, wordt vervangen door:

„Zij die zich met de hun in rekening gebrachte kosten van vervolging, niet voortspuitende uit de gerechtelijke tenuitvoerlegging van het dwangbevel, bezwaard achten, kunnen, binnen een maand na de dagtekening van de acte van vervolging, waarbij die kosten worden gevorderd, een beroepschrift indienen bij het gerechtshof, binnen welks rechtsgebied het kantoor van de ontvanger, die de betaling vervolgt, is gelegen.

De indiening van een beroepschrift neemt echter niet weg de verplichting tot betaling der kosten, behoudens teruggaaf van dezelve, indien het beroep gegrond bevonden wordt.”

Artikel 38. 1. Bij het in werking treden van deze wet wordt ingetrokken de wet van 19 December 1914, *Stb.* 564, houdende instelling van raden van beroep voor de directe belastingen en vaststelling van algemene bepalingen betreffende het beroep op die colleges.

2. Zaken op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet bij een raad van beroep aanhangig, worden door de voormalige voorzitter ter afdoening overgebracht bij het bevoegde gerechtshof. Zijn de beroepschriften reeds gezonden aan de ambtenaar, bedoeld in artikel 8, lid 1, dan stelt deze de belanghebbende zo nodig in de gelegenheid het geschrift met het ontbrekende aan te vullen of te vervangen door zoveel beroepschriften als er aanslagbiljetten, uitspraken of andere besluiten zijn.

3. Zijn echter op grond van het bepaalde in de artikelen 13bis en 13ter van de wet van 19 December 1914, *Stb.* 564, dag en uur voor de verdere behandeling van de zaak reeds vastgesteld, dan doet de raad van beroep uitspraak met inachtneming van de regelen, geldende tot het in het eerste lid bedoelde tijdstip.

4. Deze uitspraken worden, evenals de uitspraken, gedaan voor het in werking treden van deze wet en ten aanzien waarvan de termijn voor het instellen van beroep in cassatie nog niet verstreken is, geacht te zijn uitspraken van het gerechtshof.

5. De archieven van de raden van beroep worden door de zorg van de voormalige voorzitter overgebracht naar het gerechtshof, binnen welks ressort de standplaats van de raad van beroep is gelegen.

Artikel 39. Het gerechtshof onderscheidenlijk de voorzitter van een meervoudige belastingkamer van het gerechtshof verricht de werkzaamheden, welke in wettelijke bepalingen zijn opgedragen aan de raad van beroep voor de directe belastingen onderscheidenlijk aan de voorzitter van de raad van beroep.

Artikel 40. De artikelen 31 tot en met 37 zijn niet van toepassing met betrekking tot zaken, welke bij het in werking treden van deze wet bij Gedeputeerde Staten, onderscheidenlijk bij het gerechtshof te 's-Gravenhage aanhangig zijn. Deze zaken worden op de bestaande voet afgedaan door het college, waarbij zij zijn aangebracht.

Artikel 41. Voor de toepassing van de artikelen 42 en 43 van de Wet op de vermogensaanwasbelasting blijven de regelen, geldende tot de inwerkingtreding van deze wet, van kracht.

Artikel 42. 1. Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.

2. Zij kan worden aangehaald als „Wet administratieve rechtspraak belastingzaken”.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,

De Staatssecretaris van Financiën,

De Minister van Binnenlandse Zaken,